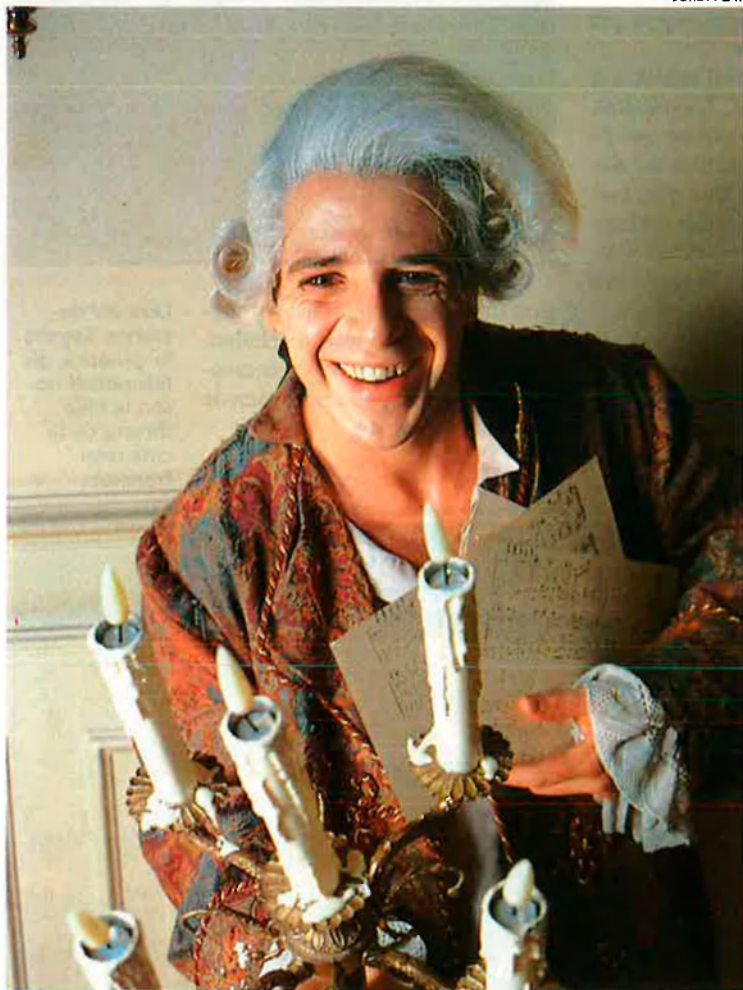


# "Amadeus és molt més que el seu riure"

JORDI PLAY



Després d'escoltar les millors obres de Wolfgang Amadeus Mozart, de llegir-ne diverses biografies i de tornar a veure la pel·lícula de Milos Forman, Roger Pera va quedar corprès de la personalitat del gran compositor austríac. Una passió que escenifica actualment al Teatre Tívoli de Barcelona.

atre i em van trucar perquè fes els càstings d'*Amadeus*. Una cosa que no els hi passa a molts actors és que m'agrada molt fer càstings, preparar-me'ls. Vaig fer-ne cinc de dues hores cadascun i al final van apostar per mi.

—*La preparació, ha estat difícil?*

—Des del moment que em van dir que faria el paper d'Amadeus, em vaig començar a informar i a escoltar molta música de Mozart. Vaig llegir-ne un parell o tres de biografies, però a les biografies cadascú diu la seva. El que sí que em va ajudar molt va ser la correspondència de Mozart, perquè la correspondència que tenim són les cartes vertaderes, i s'hi reflecteixen molt bé les característiques de la seva personalitat. El toc infantil, bromista, juganer, intranscendent..., la relació amb el pare també es veu molt. El que m'ha ajudat molt també és escoltar el que diu Salieri de Mozart al llarg de l'obra, perquè el defineix molt bé.

—*Fins que es va haver de preparar el seu paper, Mozart li treia la son?*

—M'agradava Mozart, però el que havia escoltat d'ell, que era molt poquet. Fragments de *Les noces de Fígaro*, *La flauta màgica*..., però el desconeixia, a ell i moltes músiques. Ara, quan les he escoltades, m'han captivat, tot i que hi ha alguns moments de les seves òperes que es fan molt llargs. Quan una cosa és tan bona com la música de Mozart, si és curta molt millor.

—*La popular pel·lícula de Milos Forman li va ajudar a l'hora de preparar el personatge?*

—Sí, ja l'havia vista i després la vaig tornar a veure, perquè tota informació és bona. De tota manera no s'ha de copiar.

—*Es diu que Amadeus és un dels millors exponents de teatre comercial, li molesta això?*

—Sí, perquè jo crec que el teatre és teatre. No m'agrada que es digui que *Amadeus* és comercial. No

**U**n bon dia, sense esperar-s'ho, Roger Pera va rebre una trucada en què li proposaven posar-se a les ordres d'Àngel Alonso per interpretar dalt de l'escenari un geni de la música: Wolfgang Amadeus Mozart. Mesos després, *Amadeus* es va estrenar amb un gran èxit de crítica i públic al Teatre Fortuny de Reus i ara es representa al Tívoli de Barcelona. Acompanyat per actors de nivell, com Lluís Soler i Olalla Moreno, Roger Pera dona el millor d'ell mateix. I això que, fins ara, Mozart no era un dels seus compositors predilectes.

—*Com li va sortir la possibilitat d'interpretar Mozart?*

—Estava a punt de ficar-me en una altra obra de te-

JORDI PLAY



m'agrada que una obra es qualifiqui de comercial ni de minoritària. La gent no s'ha de deixar influir per aquests adjectius. Han de venir al teatre a sorprendre's. Jo trauria tots els adjectius i informació de les obres, fins i tot les crítiques. El més maco del teatre és venir a veure què passa. Algunes vegades quan s'hi posa la paraula *comercial* s'espatlla l'obra.

—*Deixant de banda els qualificatius, com definiria la personalitat d'Amadeus?*

—Amb passió per la música i la vida. I molt generós. Un geni que vivia en un món, en un univers a part, lluny dels altres. Mozart era com Peter Pan.

—*Què li agrada més de Mozart?*

—El seu toc infantil. El fet de tenir trenta anys i mantenir la innocència d'un nen. Ell conservava l'alegria de viure i suposo que era per la seva passió per viure i disfrutar del moment. D'ell el que sí que tinc és la passió per la vida. Sóc una persona apassionada. M'apassiono per moltes coses. Però Mozart i jo som força diferents. De tota manera, sí que li poses coses teves al personatge, i a vegades poses coses teves que no saps que ho són.

—*Què en pensa, del característic riure de Mozart?*

—Quan comences a construir un personatge, a ficar-te en la seva pell, acabes estimant-lo. I això m'ha passat amb Mozart. Aleshores la gent et diu si prepares Mozart i et pregunten si riuràs. Mozart no és només un riure. Són tantes coses! És generositat. Mozart era una persona molt generosa, amb un cor enorme. Una persona que estimava molt els altres, que feia música per agradar els altres. També era molt orgullós i seu, conscient del seu talent. Quedar-se només amb el riure és simplificar massa. Fa una mica de mal que la gent només es quedi amb el riure. M'agradaria que veiessin més coses.

—*La relació entre Mozart i Salieri és d'amor i odi.*

—Salieri és un apassionat de la música. S'emociona amb la seva música, però alhora és conscient que ell no aconseguirà fer mai una simfonia com la de Mozart. I Mozart reconeix que se'n fot una mica de la música de Salieri. Però al llarg de la seva vida és la persona que té més a prop. Mozart està una mica enyanyat. Es pensa que és el seu amic, quan no ho és. El que passa és que Salieri és molt intel·ligent i sap com guanyar-se Mozart. Mozart era una persona que te la

guanyaves molt fàcilment. També el podies perdre molt ràpidament si li deies que la seva òpera no t'agradava. Però només que li donessis un copet a l'esquena i li diguessis que era molt bo, ja el tenies a la butxaca. I Salieri ho sabia. El que passa és que com a tot geni li faltava mà esquerra. Segur que estimava molt la seva dona, però no sabia com fer-li-ho veure.

—*Què creu que diria Mozart si veiés l'obra?*

—Penso que s'ho passaria molt bé i riuria molt, perquè encara que no s'hi veiés identificat en faria un divertiment. El que tenia Mozart és que no volia problemes. De tot en feia un divertiment i se'n reia.

—*El seu pare, Joan Pera, diu que no escolta gaire els consells que li dóna. Què n'ha de dir?*

—Jo vaig passar una època més rebel. Últimament xerro molt amb el meu pare. A mi m'agrada molt escoltar-lo. Ell em diu el que pensa i jo en faig cas o no. Però és normal, un pare sempre vol el millor pel seu fill. Ja ha vingut a veure'm. Li va agradar molt i es va emocionar.

—*Mozart va ser molt protegit pel seu pare, li va passar el mateix?*

—No, gens. A mi el meu pare sempre m'ha donat molta llibertat. M'ha donat consells, dient-me per on podia tirar. Però no ha estat gens proteccionista. Ha estimat moltíssim tota la família, però sempre m'ha donat molta llibertat.

—*Ell va influir perquè vostè decidís pujar-se als escenaris?*

—Sí, però de tota manera jo no he escollit ser actor. M'hi he anat trobant. Als vuit anys ja vaig estrenar una cosa al Teatre Romea. De mica en mica, ja m'hi vaig anar ficant.

I, ara com ara, el teatre és l'única cosa que sabia fer. Encara haig d'aprendre moltíssim, perquè la meua carrera tot just comença.

—*La gent el recorda per la sèrie de TV3 Secrets de família. Quan acabin les representacions d'Amadeus, on tornarem a veure en Roger Pera?*

—Tinc alguna coseta que m'agradaria fer, una cosa en petit format per una sala alternativa. El cinema també m'agrada molt. Vaig fer una coseta l'any passat a *Los años bárbaros*. El que passa és que per fer cine necessites estar tres mesos a Madrid, anar a veure productors. I ho haig de fer perquè el cine m'interessa molt. Aquests anys he fet molts curt-metratges.

**Roger Pera no vol que sigui dit que 'Amadeus' és una obra de teatre comercial. Pera considera que el públic no s'ha de deixar influenciar per etiquetes i afirma que el teatre és teatre, sense necessitat de qualificatius.**

**"Vaig passar una època més rebel. Últimament xerro molt amb el meu pare. Ell em diu el que pensa i jo en faig cas o no. Un pare sempre vol el millor pel seu fill. Ja ha vingut a veure'm. Li va agradar molt i es va emocionar."**

Celes Piedrabuena